

PRIVREMENA MJERA ZAUSTAVLJANJA BRODA

PRIVREDNI SUD HRVATSKE

Presuda II Pž-173-2 od 14. veljače 1992.

Vijeće: mr. Andrija Eraković, mr. Veljko Vujović, Dragan Franić

Ne može se dozvoliti privremena mjera zaustavljanja broda ako predlagatelj nije predložio dokaz da mu predloženik duguje određenu svotu novca. Ne postoji opasnost da će predloženik otežati ili onemogućiti isplatu duga ako upiše brod u strani upisnik brodova ukoliko njegovo sjedište i nakon toga ostane u Hrvatskoj.

Predlagatelj je Ustanova za održavanje pomorskih plovnih putova, a predloženik brodarsko poduzeće.

Predlagatelj traži da mu se odobri privremena mjera zaustavljanja njegovog broda, što je sud odbio.

U obrazloženju tog rješenja navedeno je da je predlagatelj 11. studenog 1991. godine podnio sudu samo prijedlog bez ikakvih dolumenata, za izdavanje privremene mjere zabrane isplavljenja tog broda iz Luke Rijeka radi osiguranja svoga potraživanja, navodeći da se to potraživanje odnosi "na korištenje radio usluga, odnosno naknade za sigurnost plovidbe". Vjerovnik je naveo da mu dužnik ne vraća taj dug, a da ima namjeru svoje brodove staviti pod stranu zastavu. Zato vjerovnik smatra da postoji opasnost da on bez izdavanja ove mjere neće moći realizirati svoje potraživanje iz imovine dužnika.

Prvostupanjski sud je odbio rješenjem ovaj prijedlog kao neosnovan, te ističe sljedeće: Uz prijedlog nije dostavljena pismena dokumentacija o tome na što se konkretno odnosi tužiteljeva novčana tražbina. Naime po čl.979. preuzetog bivšeg saveznog Zakona o pomorskoj i unutrašnjoj plovidbi (ZPUP -"NN" 53/91) ovakva se privremena mjera može izdati samo radi osiguranja novčanog potraživanja ukoliko predlagач učini vjerojatnim postojanje svojeg potraživanja i postojanje opasnosti da će bez određene privremene mjere dužnik znatno osujetiti ili otežati kasnije ostvarivanje predlagateljevog potraživanja.

U konkretnom slučaju, ako se čak i prihvati da postoji potraživanje, iako vjerovnik nije dostavio čak ni račun uz prijedlog za izdavanje privremene mjere, nedostaje drugi elemenat za izdavanje privremene mjere, jer ne postoji spomenuta vrijednost opasnosti. Ta vjerojatnost mora biti subjektivna i u konkretnom slučaju dokazana. S obzirom da se ovdje radi o djelima domaćim firmama i da je sjedište dužnika u Republici Hrvatskoj, te da dužnik pored broda čije se zaustavljanje traži ima sjedište, svoj žiro-

račun i drugu svoju imovinu, a to znači da odlazak broda "Koper" iz Luke Rijeka ne bi onemogućio vjerovniku da naplati svoje potraživanje iz druge imovine dužnika koja se nalazi na teritoriju ove Republike. Zato je odbijen, kao neosnovan, prijedlog za izdavanje privremene mjere.

Protiv tog rješenja vjerovnik je podnio pravodobnu žalbu i predložio da se ukine zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi sve što je naveo tijekom prvostupanjskog postupka te ističe da je u konkretnom slučaju ukazao na to da dužnik provodi postupak otuđenja brodova, odnosno stavlja iste pod strane zastave, pa će na taj način osujetiti ili znatno otežati kasnije ostvarivanje predlagateljevih tražbina, jer se imovina dužnika i sastoji od brodova. Zato predlaže da se prvostupansko rješenje ukine.

Žalba nije osnovana.

Ovaj drugostupanjski sud je ispitao prvostupansko rješenje u granicama svoje zakonske nadležnosti propisane odredbom čl.365. i 381. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbama čl.14. i čl.265. Zakona o izvršnom postupku te odredbom čl.867.st.posljednji i odredbom čl.979.i 980. Zakona o pomorskoj i unutrašnjoj plovidbi, a koji su svi preuzeti dana 8.10.1991. godine spomenutim posebnim Zakonima o preuzimanju saveznih zakona, što je objavljeno u NN Hrvatske broj 53/91, pa je ustanovio da je pobijano rješenje doneseno:

- bez apsolutno bitnih povreda parničnog postupka iz odredbe st.2.čl.354. ZPP-a;
- na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i,
- na temelju pravilne primjene materijalnog prava iz odredbi čl.979. i sl. Zakona o pomorskoj i unutrašnjoj plovidbi. Ovo iz sljedećih razloga:

Naiime, razloge prvostupanske presude, kao valjane, u cijelosti prihvata i ovaj drugostupanjski sud i na njih upućuje žalitelja.

Nisu relevantne tvrdnje žalitelja da će se promjenom zastave broda promijeniti i vlasništvo dužnika nad tim brodovima.

Vjerovnik doista nije ničim učinio vjerojatnom konkretno spomenutu opasnost da će biti otežano namirenje njegovih tražbina.

Konačno zaustavljanje broda po posebnoj odredbi čl.981. može se dozvoliti samo za osiguranje pomorskih tražbina iz čl.877.st.2.i 2. Zakona o pomorskoj i unutrašnjoj plovidbi (iz 10 takšativno nabrojenih slučajeva). Iz prijedloga za zaustavljenje broda "Koper" ne proizlazi da bi se radilo o takvim privilegiranim pomorskim tražbinama, pa prema tome nije bilo nikakvog osnova da prvostupanski sud izda privremenu mjeru osiguranja zaustavljanja broda. Zbog toga je prvostupanska odluka potvrđena kao pravilna i na zakonu osnovana po čl.380. Zakona o parničnom postupku, te je odlučeno kao u izreci.

Mr. Veljko Vujović

Summary

ARREST OF SHIP

A ship may not be arrested unless a claimant has produced evidence of the debtor owing certain amount of money. There is no risk that the debtor should aggravate or impede a debt payment by registering a ship in a foreign register of ships if the seat of the debtor shall have remained in Croatia.